

Dil Susar Gönül Ağlar Ruhumuzdan Hicran Akar

– Yazan Adam · 28 Mart 2013

Kim bilir ne kadar yaralı bir nefes

Biçarelik sanki üzerine geçirilmiş çuha bir kafes, bakınıyor sessizce

Derinliğin kaybolan izlerine sığınyor, sessizliğin girdabında ne kadar yoruluyor kimsesiz

Nereye gidiyor, kimi bekliyor etrafına o kadar kayıtsız ki, kimseden habersiz hissiz ve şevksizdi biçare yaşlı kadın

Yanına yaklaşıp sual etmek istiyorum

Yapabileceğim her ne varsa sunmak ve o hazin haline deva olmayı diliyorum

Ve fakat çok çekiniyorum, hissiyatını düşünüyorum, o an acabalarda geziniyor ve üzülüyorum

Kim bilir neydi derdi, bu hale düşüren kederi, yalnızlık ikliminde savrulan mecali diye sessizce düşünüyorum

İnsan niçin unuttur şevki ve neşeyi

Ruhundan nükseden işveyi, aklın ve irfanın vecdini, dumura uğrattır her şeyi

Neden yok olur düşleri, ömrün öznesi olan umutları, sere serpe, naçar bir halde çırpınışları

Hissiyat en berrak renktir, heva ve heyecan bedelli bir elektriktir, akıl ve irade bunun için azme bağlı olan zindeliktir

Nitelik gönül dilinde ki ihlâsın şartıdır

İhlâsın ihata etmediği her amel nefsin ve hevesin riyasıdır, cilasıdır

Amel ve zikir riyayı kabul etmez, bin bir hal içinde ki edayıda naif eylemez, arlanmak haktır

"Aklın ve mantığın kabul etmediği" derler ve fakat kapasitesi nasıl artar ilgilenmezler, bilmeden hükmetmeyi marifet addederler, tuhaftır

Mustafa CİLASUN